

heder har gjort det, rent ud af Posen. Jeg har ikke villet antyde noget Saadant lige overfor den ærede Ordfører, jeg har kun villet sige dermed, at jeg fandt hele den Sag, som her er Tale om, nemlig Spørgsmaalet om Forhandlingerne med Hirtsholmsæierne, for at være i og for sig Finantsloven, saaledes som denne foreligger, saa lidet vedkommende, at det efter min Opfattelse ikke var værdt at tale videre derom, at der i alle Tilfælde ikke var nogen Grund til, at den Udtalelse, der skulde komme frem, blev anderledes, end den staar i Betænkningen. Naar den ærede Ordfører iøvrigt benyttede Leiligheden til at rose sig særlig af, at han ikke søgte nogen Leilighed til at angribe den høitærede Indenrigsminister eller andre af Regeringens Medlemmer, men tværtimod helst saa meget som muligt afholdt sig derfra, kan jeg ikke sige Andet, end at jeg maatte give en Stemme Ret, som jeg hørte fra en af mine Naboer, der afbrød den ærede Ordfører med de Ord: Na med Maade. Jeg har det Indtryk, at der er en vis Maade med den ærede Ordførers Tilbøjelighed til at holde sig tilbage fra at benytte de Leiligheder, han kan finde, til at rette Angreb paa Regeringens Medlemmer, og jeg synes derfor, at der ikke var nogen stærk Grund til den Ros, den ærede Ordfører udtalte om sig selv.

Ordføreren (Holstein): Ja, den Erklæring, som det ærede Medlem nu har givet mig, tager jeg selvfølgelig imod og erklærer mig for fuldkommen forsonet, men jeg skal dog sige til det ærede Medlem, at naar han mener, at det er en Sag, der ikke kommer Finantsloven ved, da er dette ikke rigtigt, thi det er netop en Sag, der kan komme Finantsloven meget betydelig ved og blive en meget dyr Affære for os. Naar dernæst det ærede Medlem udtalte, at jeg havde skildret noget malerisk den Situation, som foresaldt i dette Tableau i Udvalget mellem de to Ministre, saa er det først idag, at jeg har tilladt mig lidt mere at lade Ushet falde paa Sagen. Igaar indskrænkede jeg mig til at fortælle, hvad der var passeret, referere og gjentage, hvad der er sket. Det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, naar han tror, at jeg ikke neget mig nogen Leilighed til at falde over Ministeriets Medlemmer, thi hvis jeg ikke gjorde det, hvis jeg tog alle dets Synder frem, forstikker jeg det ærede Medlem om, at saa fik jeg slet ikke Andet at bestille.

Thomsen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Berg): Jeg ønskede gjerne Forhandlingen om dette Affnit tilendebragt nu. Er det for en kort Bemærkning, det ærede Medlem har bedt om Ordet? (Thomsen: Ja!) Det ærede Medlem har Ordet.

Thomsen: Jeg vil kun sige, at jeg vil henstille til ærede Medlemmer at læse den ærede Ordførers Udtalelser fra igaar, hvor han taler om „hvid som Sne“. Jeg tilføjer blot, at jeg er dybt rørt over det Ord om Forsoning, som faldt fra det ærede Medlem.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (H. C. Holch) har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Holch: Jeg takker den ærede Ordfører for den Udførlighed, hvormed han gif ind paa den Sag, som jeg har fundet Anledning til særlig at omtale. Jeg kunde vel ikke vente noget fuldigere Tilfaagn fra den ærede Ordførers Side om, at Sagen muligvis paa et senere Stadium kunde faae et andet Udfald, og jeg maa være tilfreds med, at jeg kan antage, at den dog vil blive taget under velvillig Overveielse. Kun een Ting skal jeg bemærke til den ærede Ordfører, og det er, at naar han synes at fremstille den økonomiske Side af Sagen saaledes, at det paa den ene Side dreiede sig om et eventuelt Tab af et Par Tusinde Kroner for Anskaffelse af Materiel, og paa den anden Side om hele den Sum, som her er Tale om for hele Anlægget, tror jeg ikke, at det er ganske korrekt. For det Første mener jeg nemlig, at en eventuel Realisation af hele dette Materiel, der jo bragtes tilstede til et Sted i Landet, hvor der næppe vil være anden Brug for det end den, hvortil det er bestemt, vil medføre et betydelig større Tab end nogle Tusinde Kroner, og paa den anden Side er der jo kun Tale om en Bevilling af 20,000 Kr., thi det vil jo erindres, at de 53,000 Kr. gjentagne Gange ere bevilgede; dertil kommer, at det jo maa antages, at alle de Hensyn, det var nødvendigt at tage, ere tagne, saa det forekommer mig, at den økonomiske Side af Sagen kun er Forholdet imellem Tabet og saa Bevillingen af de 20,000 Kr. — En lille Bemærkning, som jeg glemte før, vil jeg endnu tillade mig at gjøre, og det er at henvise til, hvorledes det er gaaet med Gudhjem Havn, hvortil der ogsaa er forlangt Bevilling paa Finantsloven. Der er forlangt 10,000 Kr. dertil, medens der ifjor blev bevilget 30,000 Kr.,